

MAGNAR ÅM
ØMHETENS TRE
ORATORIUM OVER DIKT AV
GUNVOR HOFMO

MAGNAR ÅM

TREE OF TENDERNESS

ORATORIO BASED ON POEMS BY
GUNVOR HOFMO

ØMHETENS TRE

Då Gunvor Hofmo si nære veninne, Ruth Maier, 26. november 1942 vart send av garde frå Oslo med fangeskipet “Donau”, var det siste gong dei såg kvarandre. Ruth Maier overlevde ikkje Auschwitz. Gunvor Hofmo, derimot, fekk eit langt diktarliv etter denne opprivande hendinga. Men det kan sjå ut som om nettopp skrivinga vart hennar måte å bearbeide den på og hente kraft til å leve. Mange av dikta krinsar omkring lagnaden til veninna, og dei strålar alle av ei sterk innleving i andre menneskes liding. Samtidig har dei rom for det ikkje-jordiske. Og ho set gjerne Gud på tiltalebenken, sjølv om ho aldri sluttar å adressere Gud. Denne holdninga minner mykje om Job i Det gamle testamentet, og gjorde det naturleg for meg å kople saman tekstane hennar med den latinske messa. For messeledda er også ekko av menneskas liding og lindring. Gunvor Hofmo ville kanskje sjølv ikkje likt koplinga til kyrkjeleg tradisjon. Men eg meiner at denne tradisjonen treng nettopp stemmer som hennar for å fyllast med meinings og få perspektiv. Difor har eg late tonesettingane av Hofmo sine vitnemål frå livet fylle rommet mellom sakrale “søyler”, 6 messesatsar.

Utvalet av dikt er gjort av Ragnhild Vannebo, som ein også kan høre lese i somme av satsane på CD-en. Oratoriet vart skrive for og urframført av ungdomskoret Digitalis i Volda Korskule ved tusenårsskiftet. Seinare, i 2005, tok eg songarane og dansarane med til Auschwitz, der dei fekk framføre utdrag frå verket under trea ved ruinane av gasskammeret. Denne framføringa vart viktig for deira og mi eiga forståing av både Hofmo sine dikt og av Holocaust.

Magnar Åm

TREE OF TENDERNESS

When Gunvor Hofmo's close friend, Ruth Maier, was deported from Oslo on the prison ship Donau on 26 November 1942, it was the last time they would see each other. Ruth Maier did not survive Auschwitz. Gunvor Hofmo, however, lived a long life as a poet after this harrowing experience. But it seems as though the act of writing itself became her way of dealing with her loss and of finding the strength to survive. Many of her poems revolve around the fate of her friend, and they all demonstrate a profound ability to empathise with the suffering of other human beings. At the same time they are open to the spiritual world. And she often puts God on trial, although she never stops addressing God. This attitude reminds me of Job in the Old Testament, and I found it natural to link her texts with the Latin mass. After all, the parts of the mass are also echoes of mankind's suffering and relief. Perhaps Gunvor Hofmo herself would not have liked the link to the ecclesiastical tradition. But I think that voices like hers are exactly what this tradition needs in order to be filled with meaning and gain perspective. Therefore I have let the musical settings of her poems fill in the empty spaces between the sacred "columns" of six movements with texts from the mass.

The poems were selected by Ragnhild Vannebo, who can also be heard reading in some of the songs on the CD. The oratorio was written for, and premiered by, the youth choir Digitalis from Volda Choir School at the turn of the millennium. Five years later, in 2005, I brought the singers and dancers to Auschwitz, where they performed excerpts from the work under the trees close to the ruins of the gas chambers. Both the choir and I myself found that this performance played a vital role in our understanding of Hofmo's poems and of the Holocaust.

jeg vil hjem

Solist: Ingvild Nautvik

Jeg vil se mot stjernene
over nattblank sjø
som synger, synger:
Deilig er natten,
deilig er dagen,
ingen av dem skal dø!

Jeg vil hjem til menneskene -
som en blind
gjennomstråles i mørket
av sorgens stjerneskinn.

I want to go home

Soloist Ingvild Nautvik

I want to gaze towards the stars
over the night-shining sea
that is singing, singing:
Wonderful is the night,
wonderful is the day,
not one of them will die!

I want to go home to the humans -
like a blind man
is transilluminated in the dark
by sorrow's starlight.

møte

Slik en regnvåt kveldsstund
kjenner du det er henne,
en jødisk venninne de drepte,
hun hvis lik de lot brenne
sammen med tusen andres.

Ram stiger lukten fra fjæren.
Fuglene klynker alt stille.
Noen ler fjernt gjennom skumring...
Stemmene klinger så milde
som de har natt i seg.

Du vet bare at hun er her
og ser henne uten å se
og kjenner det brune blikket
legge seg kjølig som sne
over din rådløse sorg.

Og din trang til å skrike,
rase, gråte og be,
slikt som en liten unge
får viljen sin gjennom ved,
alt som du smertelig gjemte,
smelter vekk under det.

Du hører den myke stemmen
slik du hørte den sist,
spørrende uten klage,
dempet og underlig trist:
Warum sollen wir nicht leiden
wenn so viel Leid ist?

meeting

On a wet evening like this
you can feel it is her,
a Jewish woman they killed,
the one whose corpse they had burned
along with thousands of others

Acrid the smell rises from the beach
at low tide.
The birds already whimper quietly.
Someone laughs in the distant twilight...
The voices sound so gentle
as if they had night in them.

You just know it is her
and see her without seeing
and feel the brown look
cover your hopeless sorrow
as cold as snow.

And your desire to scream,
rage, cry and pray,
just like a small child
gets its own way,
everything you had painfully kept secret,
melts away beneath it.

You hear the gentle voice
the way you heard it last time,
asking without complaining,
subdued and strangely sad:
Warum sollen wir nich leiden
wenn so viel Leid ist?

i en mørk natt

Solist: Marthe Susann Åndahl

Jeg elsker ingen,
stjernetomme natt,
jeg elsker ingen!
Du, stumme mørke,
vet hva det vil si:
forlatt av stjerner,
forlatt av lysset
over vei og sti!

Jeg elsker ingen,
bitre, bitre natt,
jeg elsker ingen!
Og broene de brenner
uten ild,
og ingen og intet
i verden
hører meg lenger
til...

Så kom da gribber!
Sus med ville skrik
igjennom regn og storm
og hakk meg opp, et lik,
og sleng meg så for orm
og la meg ligge der:
Ynkelig som ikke
er livet nær!

on a dark night

Soloist: Marthe Susann Åndahl

I love no-one,
starless night,
I love no-one!
You, silent darkness,
know what it means:
deserted by stars,
deserted by the light
over road and path!

I love no-one,
bitter, bitter night
I love no-one!
And the bridges they burn
without fire,
and no-one and nothing
in the world
belongs to me any longer...

So come on vultures!
Dive with wild cries
through rain and storm
and hack me to pieces, a corpse,
and throw me aside for the worms
and let me lie there:
Pathetic who is nowhere
near life!

jeg kjenner ingen ord mer

I know no words any more

Solistar:

Anniina Reinholtzen
Marthe Susann Åndahl
Marianne Lønstad
Ingvild Nautvik

Soloists

Anniina Reinholtzen
Marthe Susann Åndahl
Marianne Lønstad
Ingvild Nautvik

Jeg kjenner ingen ord mer,
å salighet.
En dyp flom av lysende farger
gjennomtrenger meg
en høy, høy stillhet av gråhvitt sne.

I know no words any more,
o bliss.
A deep flood of shining colours
penetrates me
a high, high silence of grey-white snow.

Gud faders ansikt
ser jeg der oppe,
Gud faders lysende ansikt.

God the Father's face
I see above,
God the Father's shining face.

Jeg kjenner ingen ord mer,
å salighet,
men farger og dyp.

I know no words any more,
o bliss,
but colours and depth.

ømhetens tre

Naglet, jeg nattens vitne,
til ømhetens tre!
Mengdens forbitrede nærhet,
alle som står ved foten
ser jeg i lys av det.

Gi meg litt vann å drikke,
dere hvis rop er hørt
av Gud og av lyset
og dagen. Ved meg
har Han ikke rørt!

Ved meg har Han ikke...
å *har* Han,
er Han da ømhetens tre,
formløs som alle de døde
i jord og himmel og aske
jeg er korsfestet ved!

the tree of tenderness

Nailed, I the witness of the night,
to the tree of tenderness!
The crowd's embittered presence,
all those standing at the foot
I see in its light.

Give me a little water to drink,
you whose cry has been heard
by God and by the light
and the day. Me
He has not touched!

Me He has not...
O if He *has*,
then He is the tree of tenderness,
formless like all the dead
in earth and heaven and ashes
I am crucified by!

synet om et hjerte

Jeg ser en by
og et vann.
Langsomt går
byen over
i større og større strand.

De stille og
murrøde hus,
fylte av mennesker,
går under, “under”
blør sjøens sus.

De løpende barn
og kvinner
når ikke mennene mer,
stumt stiger vannet på torvet,
der spir og tårner forsvinner...

Men *jeg* hører
levende stemmer
slå mot meg og mot meg
om natten.
Å, bølger som ikke kan sove,
å, vindpust som ikke glemmer!

the sight of a heart

I see a town
and a lake.
Slowly the town
becomes
a broader and broader beach.

The silent
brick-red houses,
full of people,
sink down below, “below”
bleeds the sea’s swoosh.

The running children
and women
cannot reach the men anymore,
silently the water rises
over the market-place,
where spires and towers disappear...

But *I* can hear
living voices
crash towards me and towards me
in the night.
O waves that cannot sleep,
o breath of wind that does not forget!

loven

Vær,
under fornedrelsens fallende natt,
min lov
vær, under dette blodige bann,
(isnende vinder i ensomt rum)
mitt syn.
Der, mellom tavler, i
tomme himmelrum synker de,
blindet, døve for den Ene.
Der, mellom tavler, hvor Han
skrev sin lov
synker de, menneskene
med *min* stemme
mitt legeme
dette jeg løfter meg fra

the law

Remain,
during debasement's falling night,
my law
remain, during this bloody ban,
(icy cold winds in lonely space)
my view.
There, between tablets, in
empty heavens they sink,
blinded, deaf to the One.
There, between tablets, where He
wrote his law
they sink, the people with *my* voice
my body
which I am rising from

hun syr

Solist: Ingvild Nautvik

Et sted i kosmos
sitter hun og syr
ikke her, ikke nå,
det er klipper av
våt natt
omkring henne
träer av uvirkelig løv.
Hun snakker med en
bylt tøy
lydløst ensomt, rystet
som var den en engel
på flukt
innover åndens salighet...

she is sewing

Soloist: Ingvild Nautvik

Somewhere in the cosmos
she is sitting sewing
not here, not now,
there are cliffs of
wet night surrounding her
trees of unreal leaves.
She is talking with a
bundle of clothes
silently lonely, shaken
as if it were an angel
on the run
into the bliss of the spirit...

akrobat

Stenen kan ikke løfte seg
tigeren kan ikke fly
men jeg kan danse
og betvinge Gud
hvert skritt jeg tar
er en løsrivelse fra Ham
jeg danser på spent line
over helvetes gråt
over de lidende
Salig er de onde
med brann i hjertet
av uhelbredelig synd
for de skal *se*.

acrobat

The stone cannot rise
the tiger cannot fly
but I can dance
and compel God
each step I take
is a wrenching from Him
I dance on a tightrope
over Hell's tears
over the damned
Blessed are the wicked
whose hearts burn
with incurable sin
for they shall *see*.

Credo

Soloists:

S: Ingvild Nautvik

A: Marthe Susann Åndahl

T: Adrian Lara

B: Mateusz Røstad

denne stillheten

Denne stillheten
foran dører som har
lukket seg
Denne knuten
som tankene
kretser om
lik insekters dans
i en høstkveld
om en tent lampe.

Løs den opp!
Du sjel som kjenner
styrningen
fra fjell av Sorg
og ned gjennom
isnende verdensrum.

Vinden står kald
over akre med aks
av is
som avstanden skjærer.

Hvilken høst
for et hjerte
Din sommers blåsende
trekroner
er langt borte.

this silence

This silence
in front of doors that have
closed
This knot
that the thoughts
revolve around
like the dance of insects
on an autumn evening
round a lamp that is lit.

Loosen it up!
You soul that knows
the fall
from mountains of Sorrow
and down through
icy space.

The wind blows cold
across fields of corn ears
made of ice
that the distance cuts.

What a harvest
for a heart
Your summer's treetops
waving in the breeze
are distant now.

tømre

Knut Mo, fuglekvitring

Tømre et hus på vannene
la duen og falken
bo i det
Guds hemmelige vitner
om alt som har vist seg
i Herrens nærvær:
av fisk, millioner
som strømmer gjennom
dypene
av gress og bølger
av villesler og løver
Skumring av regnets mørke
og demring av lys
på kalvenes brunrøde rygger
I alt som har munn for
lovsanger
bryter det løs fra fugler
og dyr...

build

Knut Mo, birdsong imitation

Build a house on the waters
let the dove and the hawk
live in it
God's secret witnesses
of everything that has shown itself
in the Lord's presence:
of fish, millions
that stream through
the depths
of grass and waves
of wild asses and lions
The twilight of rain's darkness
and the dawn of light
on the calves' red-brown backs
In everything that has a mouth for
songs of praise
it bursts forth from birds
and animals...

vuggesang

Vugg meg, i angstens århundre
vugg meg, i sjelenes natt
inn i den seende søvnen
hvor mørket har veket, forlatt

alle gjenferd av bitter sorg
som jaget meg gjennom huset
og ropte sin døvhets og blindhet ut
på gater og torg...

Vugg meg, å Gud,
med din varlige hånd
til angstens skranker faller
og jeg blir en nyfødt
i din ånd...

lullaby

Rock me, in the century of fear
rock me, in the night of the souls
into the seeing sleep
where darkness has given way, gone

all ghosts of bitter sorrow
that hunted me through the house
and cried out their deafness and blindness
on streets and market-places...

Rock me, o God,
with your gentle hand
'till the barriers of fear fall
and I become a new-born
in your spirit...

klovnens som danser og hans partner

the dancing clown and his partner

Gud og Djævel har danset sammen
gjennom årtusener
på kneiper og kafeer
i kirker
og på slagmarken
og i de ensomme værelser
der det Gode og det Onde
kjemper mot hverandre

God and the Devil have
danced together
for centuries
in bars and cafes
in churches and on the battlefields
and in the lonely rooms
where the Good and the Evil
struggle against each other

Er klovnens Gud, og Djævelen
hans lattermilde publikum?
Skøyer han med barn
i Asias slavefabrikker
og kaster bløtkake
på sårede sivile
i borgerkrigens Afrika

Is the clown God, and the Devil
his audience who laughs so easily?
Is he joking with children
in Asia's slave factories
and does he throw cream cake
at injured civilians
in civil war's Africa

Der rettferdigheten
ikke kan leve
trer Døden, Djævelen til!

Where justice
cannot live,
Death, the Devil takes over!

fuglen

Du tror den har rede
hos deg, fuglen
I ditt blod skygger
alt Natten over den

men plutselig står den
på klippen ut mot havet
overstrømmet av sol
og frihetens havsråe kulde

the bird

You think it is nesting
with you, the bird
In your blood casts
everything in the Night
a shadow over it

but suddenly it stands
on the cliff above the sea
bathed in sunlight
and the raw cold of freedom

og det vender

Solist: Anniina Reinholdtsen

Og det vender, ditt liv!
Din sorg vender, ja alt
legger seg ned
ved horisontene
og kjenner et nytt øye se
og kjenner et nytt øre
høre
det fjerne blir et barn
som lærer deg å snakke
med Jordens munn!

du har gitt

Du har gitt bort Sorgen!
Du gav den til gatene
og trærne
Og den møter ditt liv
og dets ensomhet
i alle trær som suser
og kveldens mørknende
stillhet

and it changes

Soloist: Anniina Reinholdtsen

And it changes, your life!
Your sorrow changes, yes everything
lies down
at the horizons
and feels a new eye see
and feels a new ear
listen
the distant becomes a child
that teaches you to speak
with the Earth's mouth!

you have given

You have given away Sorrow!
You gave it to the streets
and the trees
And it meets your life
and its loneliness
in all trees that rustle
and the evening's darkening
silence

Ragnhild Vannebo

Fødd 1941. Skodespelar, instruktør og pedagog. 1983-97 tilsett ved Nord-Trøndelag Teater. Har seinare vore frilans. Særleg kjend for sine gripande soloforestillingar med tekster av Olav Duun, Tor Jonsson, Marie Takvam, Kristoffer Uppdal, Johan Falkberget, Jon Fosse og Gunvor Hofmo. Fekk i 2012 Kongens Fortenestemedalje.

Ragnhild Vannebo

Born 1941. Actor, director and teacher. Worked at Nord-Trøndelag Teater 1983-97. Subsequently freelance. Known especially for her moving solo performances of texts by Olav Duun, Tor Jonsson, Marie Takvam, Kristoffer Uppdal, Johan Falkberget, Jon Fosse and Gunvor Hofmo. Was awarded HM The King's Medal of Merit in 2012.

Gunvor Hofmo (1921-1995), født i Oslo, norsk lyriker, debuterte 1946 med diktsamlingen *Jeg vil hjem til menneskene*, som ble fulgt av *Fra en annen virkelighet* (1948), *Blinde nattergaler* (1951), *I en våkenatt* (1954) og *Testamente til en evighet* (1955); *Samlede dikt* utkom 1968.

Etter at hun hadde vært taus i 16 år kom samlingen *Gjest på jorden* i 1971, og den tar på mange vis opp tråden der forfatteren slapp den i 1955. Samlingene *November* (1972), *Veisperringen* (1973), *Mellomspill* (1974), *Hva fanger natten* (1976), *Nå har hendene rørt meg* (1981), *Stjernene og barndommen* (1986), *Nabot* (1987), *Ord til bilder* (1989), *Fuglen* (1990), *Navnløst er alt i natten* (1991), *Tiden* (1992) og *Epilog* (1994), bekrefter alle Hofmos posisjon som en av våre betydeligste lyrikere.

Hennes diktning forteller om ensomhet og kulde, men også om sterk indre varme, om lengsel etter samkvem med mennesker, men også om mystisk-religiøs opplevelse. Mange av diktene er fylt av hemmelighetsfulle visjoner, ofte skjønne, ofte skrekkinngjende. Hun er en av de ypperste og mest typiske representanter for den generasjon som stod frem like etter den annen verdenskrig, og en av våre betydeligste lyriske modernister. Et utvalg av hennes dikt, *Det er ingen hverdag mer*, kom i 1976, og *Samlede dikt* i 1996. Samlingen *Etterlatte dikt* ble utgitt 1997 og *Jeg glemmer ingen* (1999) inneholder femten dikt som ble funnet blant Hofmos etterlatte papirer. I 2000 utgav Jan Erik Vold *Mørkets sangerske. En bok om Gunvor Hofmo*.

Hun fikk Kritikerprisen 1971 og Doblougprisen 1982.

Gunvor Hofmo (1921-1995), born in Oslo, was a Norwegian poet. Her first poetry collection, *Jeg vil hjem til menneskene* (*I Want to Go Home to Humanity*), was published in 1946. It was followed by *Fra en annen virkelighet*” (*From Another Reality*) (1948), *Blinde nattergaler* (*Blind Nightingales*) (1951), *I en våkenatt* (*In a Waking Night*) (1954) and *Testamente til en ewigheit* (*A Will to an Eternity*) (1955). Her collected poems were published in 1968.

After a period of silence that lasted 16 years her collection *Gjest på jorden* (*Guest on Earth*) was published in 1971, and in many respects it picked up where the poet had left off in 1955. Hofmo’s position as one of Norway’s most outstanding poets was confirmed by the publication of *November* (1972), *Veisperringen* (*The Roadblock*) (1973), *Mellomspill* (*Interlude*) (1974), *Hva fanger natten* (*What Captures the Night*) (1976), *Nå har hendene rørt meg* (*Now the Hands Have Touched Me*) (1981), *Stjernene og barndommen* (*The Stars and the Childhood*) (1986), *Nabot* (1987), *Ord til bilder* (*Words to Pictures*) (1989), *Fuglen* (*The Bird*) (1990), *Navnløst er alt i natten* (*Nameless is Everything in the Night*) (1991), *Tiden* (*The Time*) (1992) and *Epilog* (*Epilogue*) 1994.

Gunvor Hofmo’s poetry is about loneliness and coldness, but also about a powerful inner warmth; about yearning for the company of fellow humans, but also about mystical religious experiences. Many of her poems are filled with enigmatic visions, some beautiful and some fear-provoking. She is one of the finest and most characteristic representatives of the generation that emerged just after World War II, and one of Norway’s most prominent lyrical modernists. A selection of her poems, *Det er ingen hverdag mer* (*There is No Everyday Life Any More*) was published in 1976, and *Samlede dikt* (*Collected Poems*) in 1996. The collection *Etterlatte dikt* (*Posthumous Poems*) was published in 1997, and *Jeg glemmer ingen* (*I Forget No One*) (1999) comprises 15 poems that were found among her papers after her death. In 2000 Jan Erik Vold published *Mørkets sangerske. En bok om Gunvor Hofmo* (*The Singer of Darkness: A Book about Gunvor Hofmo*).

Gunvor Hofmo was awarded Kritikerprisen (the Critics’ Prize) in 1971 and Doblougprisen (the Dobloug Prize) in 1982.

Magnar Åm

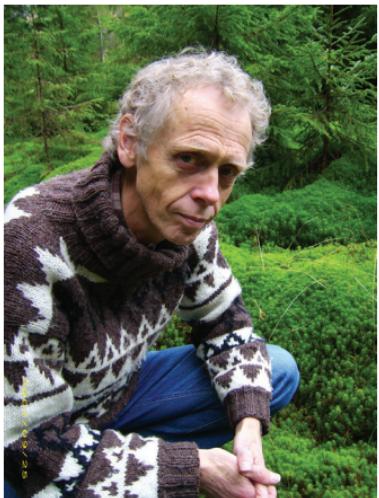
Fødd i Trondheim 1952. Bergens Musikkonservatorium 1969-1971 (Organist- og kantoreksamen, komposisjonsstudium hos Ketil Hvoslef). Musikhögskolan i Stockholm 1971-1972 (komposisjonsstudium hos Ingvar Lidholm). Heiltidskomponist sidan 1974. Har skrive bestillingsverk for dei store orkestera i landet, for kor som Bergen Domkantori og Det Norske Solistkor, for kammerensemble som Oslo Strykekvarsett og Grieg Trio, og for solistar som Geir Inge Lotsberg (violin), Arvid Engegård (hardingfele), Njål Vindenes (gitar), Jan Hovden (piano), Geir Draugsvoll (accordeon), Bjørn Ianke (kontrabass), Eirik Birkeland (fagott), Øyvind Bjorå (violin), Willy Postma (harpe),

Jun Zhi Cui (kinesisk harpe), Nils Økland (hardingfele), Ellen Sejersted Bødtker (harper), Kåre Nordstoga (orgel) og mange fleire.

Full verkliste kan sjåast på heimesida www.magnaram.com eller hos Musikkinformasjonssenteret www.mic.no .

Har Statens garantiinntekt sidan 1979. Fekk i 2006 Berlins "Europäischer Komponistenpreis" ved Europäischer Musik Sommer Berlin for *det er 'kje snøen som fell, det er me som stig*, bestillingsverk for Ungdomssymfonikerne, og framført av desse. Fekk i 2009 Arne Nordheims Komponistpris.

Har sidan 1975 hatt ulike seminar i komposisjon og improvisasjon kring i landet. Underviser også litt ved Høgskulen i Volda og er aktiv som kordirigent og musikar.

Magnar Åm

Born in Trondheim, 1952. Music Conservatory of Bergen, 1969-1971 (church music, composition studies with Ketil Hvoslef). Royal College of Music, Stockholm, 1971-1972 (composition studies with Ingvar Lidholm).

Full-time composer since 1974. Has written commissioned works for Norway's major orchestras, for choirs including Bergen Cathedral Choir and the Norwegian Soloists' Choir, for chamber ensembles including the Oslo String Quartet and the Grieg Trio, and for soloists including Geir Inge Lotsberg (violin), Arvid Engegård (Hardanger fiddle), Njål Vindenes (guitar), Jan Hovden (piano), Geir Draugsvoll (accordion), Bjørn Ianke (double bass), Eirik Birkeland (bassoon), Øyvind Bjarå (violin), Willy Postma (harp), Jun Zhi Cui (Chinese harp), Nils Økland (Hardanger fiddle), Ellen Sejersted Bødtker (harps), Kåre Nordstoga (organ) and many others.

Complete list of works can be seen at www.magnaram.com or at
Music Information Centre Norway www.mic.no.

Has been receiving an annual guaranteed minimum wage for artists from the government since 1979. Was awarded the city of Berlin's "Europäischer Komponistenpreis" in 2006 for the work '*tisn't the snow falling, it's us leaving the ground*', commissioned and performed by the Norwegian Youth Symphony Orchestra. Was awarded Arne Nordheims Komponistpris by the Norwegian government in 2009.

Has held a variety of seminars in composition and improvisation all around Norway since 1975. Also part-time professor at Volda University College and active as a choir conductor and musician.

Produced by Magnar Åm

Recorded at Jar Church, Norway, February 2012

Recording, editing, mastering and cover design:
Ove Aasmund Berg, Nordic Sound

Cover art by Inger Brita Ørmen

English translations of poems by Howard Medland
Exception: Acrobat, translated by Nadia Christensen

English translations by Shari Gerber Nilsen

Thanks to
Knut Mo, birdsong imitation on tømre (build) and Agnus Dei

This recording was supported by
Norsk komponistforening (the Norwegian Society of Composers)
Tono (the Norwegian Performing Rights Society),
and Norsk kulturråd (Arts Council Norway).

Hofmo's poems printed with the permission of
Gyldendal Norsk Forlag AS.

For further information please visit our web site:
www.nordicsound.no

KULTURRÅDET
Arts Council
Norway

the tree of tenderness

Nailed, I the witness of the night,
to the tree of tenderness!
The crowd's embittered presence,
all those standing at the foot
I see in its light.

Give me a little water to drink,
you whose cry has been heard
by God and by the light
and the day. Me
He has not touched!

Me He has not...
O if He *has*,
then He is the tree of tenderness,
formless like all the dead
in earth and heaven and ashes

I am crucified by!